

Adana BİM, 2. VDD, E. 2020/152 K. 2020/755 T. 11.12.2020

İSTİNAF BAŞVURUSUNDA

BULUNAN(DAVALI) : MERSİN VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

VEKİLİ:

KARŞI TARAF (DAVACI) :

VEKİLİ:Av.

İSTEMİN KONUSU:Mersin 2. Vergi Mahkemesi'nin 10/12/2019 tarih ve E:2019/545, K:2019/1214sayılı davanın kabulüne dair kararının davalı idare tarafından istinaf yoluyla incelenerek kaldırılması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacının 2013 yılı yasal defter ve belgelerini incelemeye ibraz etmemesi nedeniyle düzenlenen vergi inceleme raporuyla ihtilafli dönemde indirim konusu yapılan katma değer vergilerinin reddedilmesi sonucunda 2013/Ocak ilâ Aralık dönemleri için re'sen salınan üç kat vergi ziyai cezalı katma değer vergilerinin kaldırılması istemine ilişkindir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Davacı tarafından 2013 yılı ile ilgili olarak 7143 sayılı Kanun kapsamında tahakkuk eden vergilerin Kanunda öngörülen süre ve şekilde ödenmediğinden bahisle taksit ödeme süresince işlemeyen sürenin tarh zamanaşımı süresinin hesabında işlemeyen süre olarak dikkate alınması suretiyle ve 08/03/2019 tarih ve 2019-A-1698/9 sayılı vergi inceleme raporu uyarınca davacı adına 2013/Ocak ilâ Aralık dönemleri üç (3) kat vergi ziyai cezalı katma değer vergileri salınmış ise de, **7143 sayılı Kanun kapsamında matrah artırımında bulunan davacının tahakkuk eden vergileri öngörülen süre ve şekilde ödememesinin hakkında artırımda bulunulan 2013 yılı için vergi incelemesi yapılmasına mani teşkil etmeyeceği, ancak bu incelemenin tarh zamanaşımı süresi içerisinde yapılması gerektiği, anılan Kanun'un 9'uncu maddesinin 15'inci fıkrasında yer alan "... bu Kanun kapsamındaki alacaklarla ilgili olarak mevzuatlarında yer alan özel hükümler saklı kalmak kaydıyla taksit ödeme süresince zamanaşımı süreleri işlemeyeceği" hükmünün, 7143 sayılı Kanun'un "Kapsam ve Tanımlar" başlıklı 1'inci maddesi dikkate alındığında 5'inci maddesinde düzenlenen matrah artırım hükümleri bakımından uygulama kabiliyetinin olmadığı ve dolayısıyla matrah artırım hükümlerine şamil olmadığı,** bu haliyle vergi alacağının doğduğu takvim yılını takip eden yılın başından başlayarak beş yıl içinde tarh ve mükellefe tebliğ edilmeyen vergilerin zamanaşımına uğrayacağı yönündeki açık hüküm karşısında 2013 yılı ile ilgili olarak önerilen vergi ve cezaların tarh zamanaşımı süresinin dolduğu 31/12/2018 tarihine kadar tarh ve tebliğ edilmesi gerekirken, 213 sayılı Kanun'un 21'inci maddesi uyarınca vergilendirmeyi ilgilendiren ve hüküm ifade eden hususların yetkili makamlar tarafından mükellefe veya ceza sorumlusuna tebliğ ile hüküm ifade edeceği hususu davalı idarece gözetilmeksizin tarh zamanaşımı süresinin sona erdiği tarihten sonra tebliğ edilen 25/12/2018 tarih ve E.11927 sayılı "Defter ve Belge İsteme Yazısı" doğrultusunda herhangi bir mücbir sebep hali olmaksızın 2013 yılı yasal defter ve

belgelerinin incelemeye ibraz edilmediğinden bahisle 2013 yılı katma değer vergileri indirimlerinin reddi suretiyle re'sen salınan ve 15/04/2019 tarihinde tebliğ edilen dava konusu 2013/Ocak ilâ Aralık dönemi üç (3) kat vergi ziyai cezalı katma değer vergilerinde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

İSTİNAF EDENİN İDDİALARI : Davacının 2013 yılı hesap ve işlemlerinin sahte belge kullanma yönünden incelenmesinin istenildiği, inceleme emri üzerine defter ve belge ibraz yazısı tebliğ edildiği halde hiçbir mücbir sebep hali olmaksızın defter ve belgelerin incelemeye ibraz edilmediği, vergi inceleme raporu doğrultusunda davacının 2013 yılı katma değer vergileri indirimlerinin reddi sonucunda dava konusu üç (3) kat vergi ziyai cezalı katma değer vergilerinin re'sen salındığı, 7143 sayılı Kanun kapsamında gelir ve katma değer vergisi matrah artırımında bulunulduğu halde tahakkuk eden vergiler zamanında ödenmediğinden yapılandırmanın ihlal edildiği ve bu haliyle zamanaşımının söz konusu olmadığı, matrah ve vergi artırımında bulunmanın 213 sayılı Kanun'un defter ve belgelerin muhafazası ve ibrazına dair hükümlerinin uygulanmasına mani olmadığı, 7143 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin 15'inci fıkrasında yer alan zamanaşımına dair düzenlemenin herhangi bir ayırım yapılmaksızın 7143 sayılı Kanun kapsamında yer alan tüm alacaklar bakımından öngörüldüğü ve anılan Kanun'un 5'inci maddesinde düzenlenen matrah ve vergi artırımı hükümlerine de şamil olduğu, dolayısıyla davacı tarafından yapılan matrah artırımını nedeniyle ilk taksit ödeme süresinin başlangıç tarihi olan 01/09/2018 tarihinden ödeme yönünden ihlalin gerçekleştiği 01/03/2019 tarihine kadar olan sürenin tarh zamanaşımının hesabında işlemeyen süre olarak dikkate alınması gerektiği, bu haliyle 2013 yılı için inceleme yapılmasına engel bulunmadığından zamanaşımına uğramayan dönemler için yapılan vergileme işlemlerinde hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek Mahkeme kararının istinaf yoluyla incelenerek kaldırılması istenilmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Savunma verilmemiştir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Adana Bölge İdare Mahkemesi 2. Vergi Dava Dairesi'nce, Hakimler ve Savcılar Kurulu Birinci Dairesi'nin 25/06/2020 tarih ve 565 sayılı kararı ile Adana Bölge İdare Mahkemesi'nin 01/09/2020 tarihi itibarıyla faaliyete geçirilmesi kararlaştırılmış olup, uyuşmazlığa ilişkin karara karşı yapılan istinaf başvurusunun çözüme kavuşturulması yetkisi bu haliyle Adana Bölge İdare Mahkemesi'nde olduğundan 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45'nci maddesi uyarınca dava dosyası incelendikten sonra işin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İstinaf" başlıklı 45'nci maddesinin 1'inci fıkrasında, idare ve vergi mahkemelerinin kararlarına karşı, başka kanunlarda aksine hüküm bulursa dahi, mahkemenin bulunduğu yargı çevresindeki bölge idare mahkemesine başvurulabileceği; 2'nci fıkrasında, istinafın, temyizden şekil ve usullerine tabi olduğu; 3'üncü fıkrasında, bölge idare mahkemesinin, yaptığı inceleme sonunda ilk derece mahkemesi kararını hukuka uygun bulursa istinaf başvurusunun reddine karar vereceği, karardaki maddi yanlışlıkların düzeltilmesi mümkünse gerekli düzeltmeyi yaparak aynı karara vereceği; 4'üncü fıkrasında, bölge idare mahkemesinin, ilk derece mahkemesi kararını hukuka uygun

bulmadığı takdirde istinaf başvurusunun kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına karar vereceği, bu halde bölge idare mahkemelerinin 46'ncı maddeye göre temyize açık olmayan kararlarının kesin olduğu hükmüne bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, istinaf istemine konu kararın usul ve hukuka uygun olduğu ve istinaf başvurusunda ileri sürülen sebepler ile dosyada mevcut bilgi-belgeler kapsamında, ortada, kararın kaldırılmasını gerektiren nitelikte bir neden bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davalı idarenin, Mersin 2. Vergi Mahkemesi'nin 10/12/2019 tarih ve E:2019/545, K:2019/1214 sayılı davanın kabulüne dair kararına yönelik istinaf isteminin REDDİNE,
2. Aşağıda dökümü yapılan 73,00 TL istinaf yargılama giderinin istinaf isteminde bulunan davalı idare üzerinde bırakılmasına,
3. Artan posta giderinin istemi halinde davalı idareye iadesine, istemde bulunulmaması halinde ise 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 333'üncü maddesi uyarınca kararın kesinleşmesinden sonra Mahkemesince re'sen davalı idareye iadesine,
4. Kararın taraflara tebliğine,
5. Kararın tebliğinden itibaren otuz (30) gün içerisinde Danıştay'da temyiz yolu açık olmak üzere, 11.12.2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Av. Mehmet Ali Çay